

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.342 van 18 januari 2001
in de zaak A. 72.670/XIV-346.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. HECTORS,
kantoor houdende te BRASSCHAAT,
Molenweg 43

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Turkse nationaliteit, op 24 december 1996 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van 11 oktober 1996 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse
Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te
erkennen, en van het bevel om het grondgebied van het
Rijk te verlaten, hem op 18 december 1996 betekend;

Gezien de memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 21 december
1998, die de neerlegging ter griffie van dat verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende
partij;

Gelet op de beschikking van 20 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 december 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DE GENDT die, loco Advocaat P. HECTORS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op artikel 21, zesde lid, en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker, van Turkse nationaliteit, vraagt op 19 september 1990 het statuut van vluchteling aan.

1.2. Deze aanvraag wordt op 30 april 1996 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en op 11 oktober 1996 door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen verworpen. Deze beslissing rust op volgende redengeving :

"Overwegende dat appellant zijn beroep beperkt tot het verzoek zijn asielaanvraag te herkwalficeren in een aanvraag tot bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling;

Overwegende dat artikel 49, tweede lid, van voormelde wet van 15 december 1980 de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling mogelijk maakt;

Dat door de devolutieve kracht van het beroep de hele zaak op de Vaste Beroepscommissie voor

vluchtelingen is overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen;

Dat de Commissie terzake bevoegd is en ingaat op het verzoek;

Overwegende dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling luidens artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, slechts mogelijk is indien de betrokkene minstens 18 maanden ononderbroken en regelmatig in België heeft verbleven en de duur van zijn verblijf niet beperkt is geweest om een welbepaalde reden;

Dat appellant geen regelmatig verblijf in de zin van de artikelen 90 tot en met 92 van voormeld koninklijk besluit van 8 oktober 1981 aantoonst";

1.3. Op 18 december 1996 krijgt verzoeker het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat luidens artikel 49, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen eveneens als vluchteling in de zin van deze wet wordt beschouwd, "de vreemdeling die, nadat hij als vluchteling werd erkend terwijl hij zich op het grondgebied bevond van een andere Staat, verdragsluitende partij bij het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, door de Minister of diens gemachtigde tot verblijf of vestiging in het Rijk is toegelaten op voorwaarde dat zijn hoedanigheid van vluchteling bevestigd wordt door de overheid bedoeld in het eerste lid, 2/ of 3/"; dat artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 januari 1988, bepaalt :

"Art. 93. De in artikel 89 bedoelde vreemdeling kan bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen de bevestiging van zijn hoedanigheid van vluchteling vragen. Op voorwaarde dat hij regelmatig en zonder onderbreking gedurende achttien maanden in België verbleven heeft en de duur van zijn verblijf niet om nu welbepaalde reden beperkt werd.";

dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling afhankelijk is van een voorwaarde inzake verblijf; dat ze namelijk eerst kan worden gevorderd na een regelmatig en ononderbroken verblijf in het Rijk gedurende minimum achttien maanden; dat zo aan deze verblijfsvoorwaarde niet is voldaan, de aanvraag voorbarig en derhalve niet ontvankelijk is ingediend; dat in het voorliggende geval het buiten betwisting staat dat deze eis niet vervuld was; dat zoals de Vaste Beroepscommissie stelt, er geen regelmatig verblijf in de zin van de artikelen 90 tot en met 92 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 was; dat verzoeker bovendien minder dan achttien maanden op het grondgebied van het Rijk bovendien verbleef, hetgeen hij niet ontkent; dat verzoeker enkel aanvoert dat het toezicht op de naleving van deze voorwaarde buiten de bevoegdheid van de Vaste Beroepscommissie valt; dat het volgens hem uitsluitend aan de Minister van Binnenlandse Zaken zou toekomen om over het vervuld zijn van deze eis te oordelen; dat de stelling van verzoeker niet kan worden gevolgd; dat blijkens artikel 93 van het koninklijk besluit van 28 januari 1981 een regelmatig en ononderbroken verblijf gedurende achttien maanden een voorwaarde voor de ontvankelijkheid van het verzoek tot bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling is; dat alvorens dergelijke vraag ten gronde te onderzoeken de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en, in geval van beroep tegen zijn beslissing, de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen gehouden zijn na te gaan of dit verzoek regelmatig werd ingediend en meer bepaald of wel aan de verblijfsvoorwaarde, bedoeld in artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, is voldaan; dat in de veronderstelling dat de bestreden beslissing zou

worden vernietigd, zou de Vaste Beroepscommissie aan verzoekers vraag tot bevestiging van zijn hoedanigheid van vluchteling geen gunstig gevolg kunnen geven, maar andermaal moeten vaststellen dat op dit verzoek niet kan worden ingegaan, gezien niet aan het bepaalde in artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 werd voldaan; dat verzoeker er derhalve geen belang bij heeft de vernietiging van de beslissing van 11 oktober 1996 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen na te streven, dat het beroep, in zoverre gericht tegen deze beslissing, dienvolgens onontvankelijk is bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang;

Overwegende dat, wat het daaropvolgend bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betreft, geen afzonderlijk rechtsmiddel wordt aangevoerd; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien januari tweeduizenden,
door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.